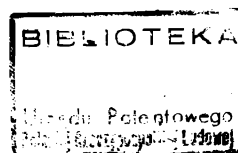

12 grudnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F16L 19/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 12635.

Kl. 47 f 9.

Arthur Joseph Douchement
(Beuvrages, Francja).

47 f¹, 19/04

Sposób łączenia cienkich rur gazowych.

Zgłoszono 19 listopada 1929 r.

Udzielono 15 października 1930 r.

Pierwszeństwo: 3 stycznia 1929 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszenia sposobu łączenia rur gazowych, wytwarzanych z pasm stalowych.

Dotychczas wytwarzano rury gazowe z pasm żelaza walcowanego, spawanych na styk. Sposób powyższy wymagał stosowania pasm o pewnej grubości, celem umożliwienia ich spawania oraz nacięcia gwintu stożkowego na otrzymanej w ten sposób rurze. Ulepszenia współczesnej techniki umożliwiają obecnie wykonywanie tym samym sposobem rur o cienkich ściankach, których wytrzymałość jest większa, niż rur gazowych, posiadających grube ścianki, przyczem rury te posiadają znacznie mniejszą wagę od rur o ściankach grubych. Wynalazek ma na celu stosowa-

nie zamiast dawnych rur gazowych o grubych ściankach rur o cienkich ściankach przy zachowaniu jednak, w miarę możliwości, tych samych złączek i tych samych sposobów montowania, co i poprzednio.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój podłużny zwykłej rury gazowej o grubej ściance wraz z jej złączką.

Fig. 2 przedstawia przekrój podłużny rury gazowej o cienkiej ściance przy zastosowaniu do jej łączenia złączki o tych samych wymiarach, co złączki do rur o grubych ściankach.

Fig. 3 przedstawia w przekroju podłużnym pierścień, gwintowany na zewnętrznej swej powierzchni, który, nałożony na rurę o cienkich ściankach, umożliwia zu-

żytkowanie złączki, stosowanej zwykle do łączenia rur gazowych o grubych ściankach.

Jak to uwidoczniło na fig. 1, celem łączenia ze sobą rur o grubych ściankach 1, końce ich wyposaża się w gwint 2, na który wkręca się złączkę 3.

Celem zużytkowania tejże złączki i do rury o cienkich ściankach 4, przedstawionej na fig. 2, stosuje się pierścień 5, posiadający gwint zewnętrzny 6 i umocowywany na końcu rury. Na pierścień 5 nakręca się złączkę 3. Pierścień ten może być zamocowany zapomocą wtłoczenia, przylutowania lub spawania, lub też w inny, jakikolwiek odpowiedni sposób. Pierścień 5 może poza tem zostać zamocowany, gdy jest jeszcze gładki, i zostać nagwintowany następnie po umocowaniu go na rurze.

Celem zapobieżenia odkształceniom gwintu pierścienia 5 podczas wtłaczania go na rurę 4, korzystnie jest zabezpieczyć ten gwint zapomocą nakręcania nań nakrętki o odpowiednim kształcie.

Osadzanie pierścienia na rurze można skutecznie zapobiec zapomocą rozwalcowywania rury lub w jakikolwiek inny sposób. Inna zaleta sposobu według wynalazku polega na tem, że skoro w czasie montażu zachodzi potrzeba podregulowania rury o cienkich ściankach przez skrócenie jej długo-

ści, wówczas praca niezbędna staje się znacznie łatwiejsza, niż przy zastosowaniu rur o grubych ściankach. Istotnie, podczas skracania rury o grubej ściance, gwint, na który nakręca się złączkę, winien być nacinany zapomocą gwintownicy, co wymaga dość długiej pracy. W przeciwieństwie do tego, przy zastosowaniu rury o ściance cienkiej, praca montażowa staje się łatwą i szybką, ponieważ po przycięciu rury na pożądaną długość wystarczy umieścić na jej końcu pierścień gwintowany, nałożony na rurę w powyżej opisany sposób, na który to pierścień nakłada się z kolei złączkę.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób łączenia cienkich rur gazowych, znamieny tem, że na końcach tych rur osadza się nagwintowane na swej powierzchni zewnętrznej pierścienie odpowiedniej grubości, co umożliwia zastosowanie zwykłych złączek tego samego rodzaju i tych samych wymiarów, które stosuje się przy łączeniu rur o grubych ściankach.

Arthur Joseph Douchement.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

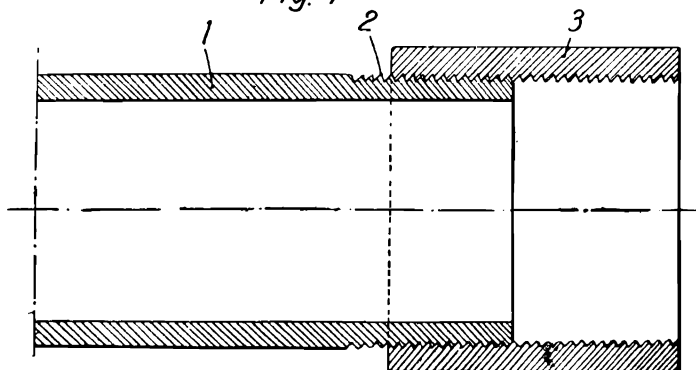

Fig. 2

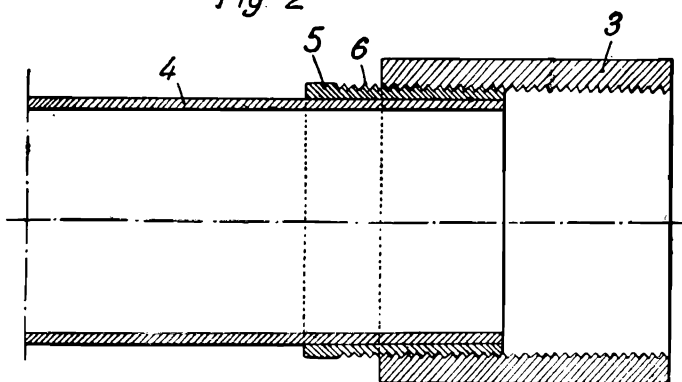

Fig. 3

